

gällning, som Rätten pröfvar skälig, så vida han icke åtnöjes med en sjettedel af den omyndiges årliga ränta.

Om remiss häraf till Höglofliga Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Joh:s Andersson,
från Elfsborgs län.

N:o 156.

Af Herr S. A. Hedlund: Angående pension åt f. d. Stationsinspektoren Fredrik Sundlers enka.

Ett löfte, afgifvet till en vän på hans sista sjukbädd, är heligt, och så hvarken kan eller vill jag undandraga mig att för den första och, såsom jag hoppas, enda gången såsom riksdagsman framställa en vördsam begäran om ett personligt anslag. Det gäller enkan efter den under förliden höst aflidne f. d. Stationsinspektoren Fr. Sundler vid Wärgårda.

Huru olämpligt det måste anses, att Staten betungat sig med ett pensionsväsen för äldrestigne tjänare och deras enkor, så lärer detta system icke kunna på en gång upphävas, innan åtgärder blifvit vidtagna till beredande på annan väg af pensioner åt män, som troget tjänat det allmänna. Detta gäller särskildt om tjänstemännen och betjeningen vid Statens jernvägar. Men det är mindre för denna hans egenskap, än för andra förtjenster om det allmänna, som jag anser, att Riksdagen ej bör lemna den aflidne gode medborgaren Fr. Sundlers förhoppning och bön om ett litet understöd till hans enka ouppfyllda. Bifogade förteckning på de allmänna arbeten, som blifvit af Fr. Sundler under en tid af 30 år utförda, företer bilden af en omfattande, outtröttlig och samvetsgrann verksamhet, hvartill ej finnas många motstycken. Han var den förste jernvägsbyggaren i vårt land och i hans många vägbyggnadsföretag ingå flera, utförda med statsmedel, å hvilka Sundler gjort icke obetydliga förluster, förluster som i viss mån kommit Staten till godo, enär dessa arbeten, utan Sundlers mellankomst, helt visst blifvit många tusen riksdaler dyrare än nu varit fallet. Hvad han i detta hänseende misskalkylerat sig och hvad han,

icke destomindre, utfört med strängaste redbarhet, det har besparat Staten kostnader, mot hvilkas kapital den lilla pension, jag härnedan vågar föreslå, helt visst utgör en obetydlighet. Om jag icke misstager mig, har Fr. Sundler på dessa och andra arbeten tillsatt en icke ringa personlig förmögenhet.

Sundler har tillsammans anlagt nära 10 mil landsvägar, med dithörande större och mindre brobyggnader, samt öfver 6 mil jernvägar; han har uppbyggt fyra kyrkor och tvänne chefsboställsbyggnader, anlagt en kanal $1\frac{1}{4}$ mil i längd, utfört en kajbyggnad i hufvudstaden, verkställt ett stort antal jernvägsundersökningar, samt har utomdessa förvandlat öfver 300 tunnland oländig mark till bördiga åkerfält, att icke tala om den mängd af smärre enskilda byggnader och anläggningar, som utgöra skapelsen af hans rastlösa arbetsamhet.

Fr. Sundler var, hvad Amerikanaren säger, en sjelfgjord man; saknaden af ingenjörstudier måste utsätta honom för många misräkningar, men det var endast han sjelf, som derpå blef den lidande; hans arbeten qvarstå såsom solida minnesvårdar af hans samvetsgrannhet att icke vilja lemna efter sig ett ofullkomligt verk, äfven om företaget varit förbundet med än så stora förluster.

Ett varmare patriotiskt hjerta har icke klappat än hos denne medborgare, som ännu vid 70 års ålder med ungdomlig ifver följde fäderneslandets framsteg på den politiska och ekonomiska utvecklingens bana. Denna anda gjorde sig också hos honom gällande, då han såsom ledamot af Borgare-Ståndet vid ett par riksdagar deltog i rådslagen om Statens välfärd.

Männe det icke är Staten värdigt, att erkänna sådana förtjenster? Och männe det icke vore betänkligt, om man lemnade dem obeaktade? Staten anser sig böra betrygga stridsmannen på slagfältet om skydd åt hans efterlevande familj. Men männe icke äfven stridsmannen på odlingens fält bör kunna påräkna ett skydd åt efterlevande, då han oegennyttigt offrat sina krafter åt det allmänna?

På grund af hvad här blifvit anfördt, hemställer jag,

att Riksdagen ville bevilja affidne f. d. Stations-inspektoren Fredrik Sundlers enka en årlig pension, så länge hon lefver, af R:dr R:mt 400.

Stockholm den 24 Januari 1869.

S. A. Hedlund.